

CADELLS I CRIES A CASA

Donar la benvinguda a un gos o gossa és molt emocionant, però s'ha de tenir clar que requereix temps i dedicació per tal d'adaptar-se a la nova situació i a la teva manera de fer. Seguidament et proporcionem alguns consells o aspectes que cal tenir en compte.

Els gossos són molt conscients dels diferents espais de la casa, o de l'exterior. És important que sàpiguen quins són els seus límits des de cadells. Intenten compartir tots els espais accessibles i és feina teva marcar-los els llocs que els permeten l'accés i els que no. És interessant que els animals, igual que les persones, tinguin un lloc establert per dormir i que aquest no sigui el mateix on menja o fa les seves necessitats (ningú vol dormir amb olor de menjar o excrements).

Des d'un inici se'ls ha de marcar on poden fer les seves necessitats urinàries i/o d'excrements, és normal que de petits no es puguin aguantar sempre fins a sortir al passeig, per tant com a alternativa se'ls pot deixar un bolquer absorbent (que trobaràs en qualsevol botiga d'animals) o un paper de diari en un racó de la casa o del pati. Si no funciona a la primera no et desesperis ni el renyis, pots adquirir simplement una postura de desaprovació i li impregnes el diari amb el pipi que ha fet, li poses sobre altres diaris i el portes fina allà perquè ho ensumi i entengui que aquell és el lloc de l'orina. Tot i així, sempre és millor que faci les necessitat durant el passeig. Intenta sortir força sovint al principi i anar reduint les sortides a mida que vagi creixent i es vagi acostumant. (Si a casa sou més d'una persona, aneu alternant les sortides per tal que no sigui tan pesat al principi). Se sol començar entre 7 i 10 sortides diàries i s'acaba reduint fins a 2 o 3. *Si, per motius extraordinaris, l'animal ha estat unes 12 hores a casa sol/a i se li escapa l'orina o la caca, no t'hi enfadis, segur que ha aguantat fins que no ha pogut més.*

Sentiràs que un gos amb menys de 3 mesos és millor que no surti al carrer, això és perquè encara no té les vacunes adients i podria agafar malalties ensumant o llepant coses del terra o relacionant-se amb altres animals del carrer. Si tens una zona segura on no es pugui contagiar, com un jardí propi, o pots sortir en hores que no hi ha ningú al carrer i vigiles que no s'acosti a pipis i altres coses de terra, millor.

Et pots trobar que es porta objectes al seu llit o al racó on es posa a dormir. Això ho fa perquè et troba a faltar i s'envolta de la teva olor per no sentir-se sol, no ho fa per fer mal però si no ho vols li has de fer saber. Pots canviar-li aquells objectes com poden ser sabates per una manta

que tinguis costum de posar a sobre el llit i després posar-li uns dies en el seu abans de rentar (a vegades és més fàcil substituir un hàbit que intentar-lo eliminar).

Cal tenir present que al principi pot ser que mossegui tot allò que està al seu abast ja que és el seu instint, procura tenir les coses de valor o que hi tinguis apreci fora del seu abast i indicar-li què pot agafar i què no. Aquesta actitud es pot ajuntar amb el fet de que li estan sortint les dents i acabar amb un parell de bambes destrossades, pots donar-li coses que pugui rosegat com joguines o ossos.

En qualsevol dels casos, el millor és no posar-se nerviós/a i tenir paciència, observar perquè el cadell està tenint una conducta inapropiada i buscar solucions adaptades a la circumstància, sempre des del respecte cap a l'animal.

Associació dels Bub Bub's de Sant Hilari Sacalm

